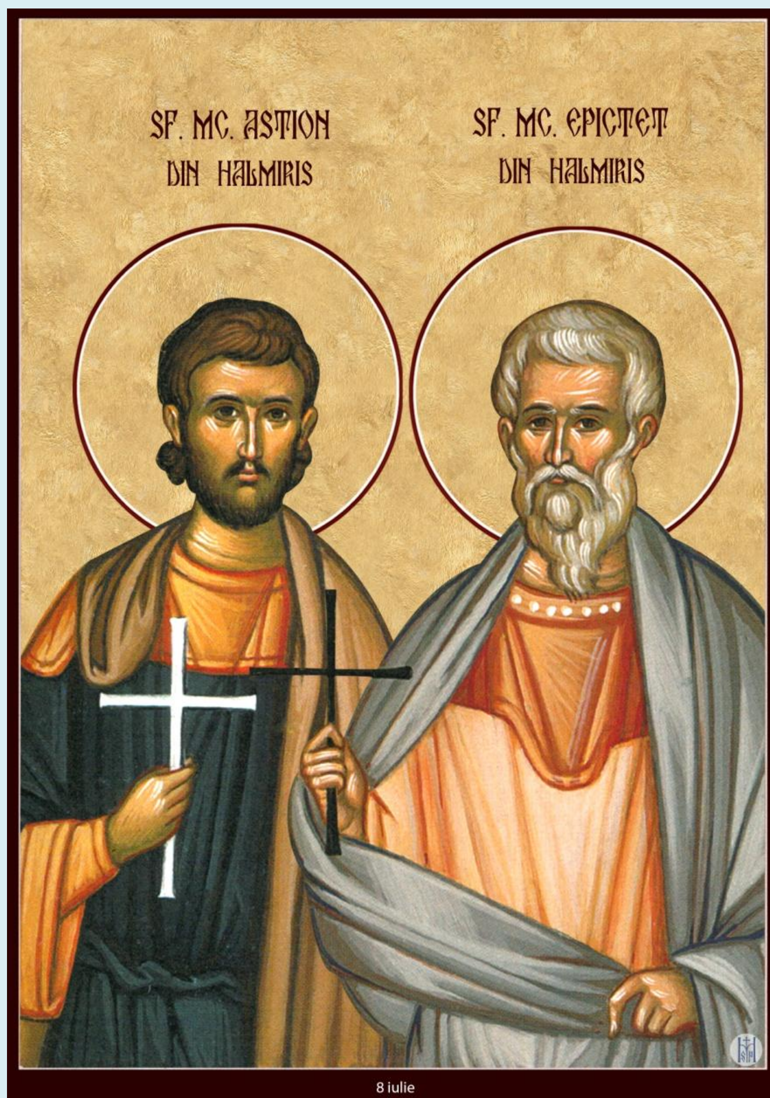
Canon de rugăciune către Sfinţii mucenici Epictet şi Astion din Halmyris († 290)

(8 iulie)

Sfinţii mucenici Epictet şi Astion din Halmyris († 290) (8 iulie):

https://www.academia.edu/53519145/Sfin%C5%A3ii_mucenici_Epictet_%C5%9Fi_Astion_din_Halmyris_290_8_iulie_

https://archive.org/details/sf.-epictet-si-astion

***

Materiale despre Sfinţii mucenici Epictet şi Astion din Halmyris:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Epictet-%C5%9Fi-Astion-(8-iul)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Epictet+%C5%9Fi+Astion+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Astion

&&&

Cântarea 1

Irmos (din Octoih)

Pe luminătorii cei duhovniceşti ai Bisericii şi propovăduitorii credinţei care de la Răsărit au ieşit şi lumea au luminat, în cântări duhovniceşti să-i mărim.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Împodobit cu darul facerii de minuni încă din tinereţe ai fost, prea cuvioase părinte Epictet, tămăduitor şi propovăduitor prea înţelept al Evangheliei, pentru aceea jugul cel bun al preoţiei ai luat de la Hristos şi pe mulţi cu învăţăturile tale i-ai povăţuit la calea mântuirii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai deschis pântecele maicii tale, de parte bărbătească fiind, închinat Domnului ai fost, precum s-a scris în Lege, prea fericite Astioane, căci deşi dintre păgâni ai răsărit, ca o viţă bine rodită te-ai înălţat până la scaunul Împăratului ceresc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Minunat este Dumnezeu întru sfinţii Săi, a zis dreptul David, şi noi cu acela mărturisim şi grăim: minunat eşti, Hristoase Dumnezeule, că în tot neamul şi în tot locul binecuvântezi pe cei ce te cinstesc pe Tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Binecuvântată eşti, Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, că ai avut în sfintele tale braţe pe Dumnezeul tuturor, către care având acum îndrăznire ca o Maică mijloceşti pentru sufletele noastre.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Cântarea 3

Irmos:

Ca un bun lucrător a viei lui Hristos, pe Astion, strugurele cel bine mirositor şi împlinit, cu grijă l-ai cules ca să-l duci la masa Împăratului Ceresc.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Şi rod însutit aducând, părinte Epictet, te-ai făcut bucurie Stăpânului tău. Odraslă singură fiind în casa părinţilor tăi, ca o rândunea prea frumoasă ai zburat spre cerurile cele duhovniceşti ale învăţăturii lui Hristos.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cine nu te va ferici pe tine, părinte Astioane, căci dragostea cea pământească lăsând-o şi faima neamului celui ales nesocotind-o, ai ales mai bine a pătimi pentru Hristos, decât a te bucura de viaţa cea trecătoare din care moartea ne deşteaptă ca dintr-un vis.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Atunci când Duhul Sfânt s-a atins de inima ta, prea fericite Astioane, te-ai lipit cu toată inima de părintele tău Epictet, de la care ai aflat învăţătura lui Hristos, mai mult decât de părinţii cei trupeşti. Şi alegând mai degrabă a merge în pământuri străine şi îndepărtate, spre a putea fi cu Hristos, ai părăsit casa cea bogată a părinţilor tăi, dar care nu-L aveau pe Dumnezeul cel Adevărat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe cei ce i-ai ales şi Ţi-au urmat Ţie cu credinţă voit-ai să-i aşezi împreună cu Tine în Împărăţia Tatălui, Mântuitorule bune, şi slava care Ţi se cuvine numai Ţie voit-ai a o împărtăşi şi lor. Cu adevărat negrăită este iubirea Ta de oameni şi mila Ta este fără de sfârşit. Pentru rugăciunile Sfinţilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ca una ce eşti singură aleasă şi binecuvântată între femei, şezut-ai de-a dreapta Împăratului ceresc, întrecând cu frumuseţea şi cu strălucirea Cetele îngerilor şi ale arhanghelilor. Pe tine ca pe Maica lui Dumnezeu şi Împărăteasa lumii credincioşii toţi te mărim.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Sedealna: În cetatea Halmirisului v-aţi arătat străluciţi nevoitori şi propovăduitori neînfricaţi ai dreptei credinţe, strălucind cu minunile şi cu faptele voastre cele bune, vrednici următori ai apostolului celui întâi chemat v-aţi arătat, Sfinţilor Epictet şi Astion. Cei ce lupta cea bună aţi luptat şi v-aţi încununat, izbăviţi-ne şi acum de eresurile cele păgubitoare, păzind întreagă turma cea cuvântătoare şi nestrămutată în veacul veacului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Născătoare de Dumnezeu Fecioară, apărătoarea şi mângâietoarea noastră, împreună cu sfinţii mucenici, roagă să se mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 4

Irmos:

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dacă au văzut părinţii tăi, prea fericite Astioane, că nu te mai găsesc, au plâns cu amar pierderea ta, ca şi oarecând patriarhul Iacov a plâns pe fiul său, dreptul Iosif. Dar precum acela în pământul cel străin al egiptenilor s-a arătat strălucit şi a izbăvit din moarte pe părintele şi pe fraţii săi, aşa şi tu, pătimind de bunăvoie asprimea străinătăţii, prin pătimirile tale ai izbăvit din foametea credinţei idoleşti pe părinţii tăi, hrănindu-i cu pâinea cea vie şi neîmpuţinată a Evangheliei lui Hristos.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În cetatea Halmyrisului poposind, sfinţilor mucenici, prin viaţa voastră curată şi prin numeroasele minuni aţi câştigat dragostea locuitorilor, pe mulţi întorcând la dreapta credinţă. Căci ca şi apostolii odinioară pe ologi i-aţi ridicat, orbilor le-aţi întors vederea şi pe demoni ca pe nişte neputincioşi i-aţi gonit de la cei ce vă cereau ajutorul cu credinţă.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând faptele voastre cele minunate şi dragostea care sporea în popor, rău credinciosul voievod Latronianus, mai marele cetăţii, ca un câine asmuţat de Diocleţian, s-a pornit cu ură împotriva voastră. Dar voi ca nişte miei răbdând sfâşierile cele cumplite, necontenit lăudaţi pe Dumnezeu, cel ce a făcut rănile voastre mai strălucitoare decât soarele.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Auzind un oarecare dregător Vigilantius glasurile voastre care din mijlocul chinurilor necontenit strigau: „Suntem creştini, o tirane, fie, dar, voia Dumnezeului nostru cu noi!” - s-a minunat de puterea care izvora din aceste cuvinte şi rostindu-le şi el în inima sa, a fost aprins de dragostea cea dumnezeiască, mărturisind pe Dumnezeul cel Adevărat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Pe tine te laudă cetele proorocilor şi ale apostolilor, de tine se bucură mucenicii şi cuvioşii ţi se închină ţie, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Primeşte, dar, şi de la noi, smeriţii, această nevrednică laudă pe care ţi-o aducem ca unei Maici şi izbăvitoare a noastră a tuturor.

Catavasie: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc, al Întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum avându-l în minte, a strigat: Slavă puterii Tale, Doamne.

Cântarea 5

Irmos:

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind luminaţi cu lumina cea neînserată aţi strălucit ca nişte sfeşnice în lumea cea cuprinsă de întunericul păcatelor şi cu bună mireasma faptelor voastre celor bune aţi trezit inimile cele amorţite de împuţiciunea credinţei idoleşti, povăţuindu-le la credinţa cea adevărată.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tânărul cel bogat şi de neam bun care a venit la tine l-ai învăţat cu dragoste taina adevăratei bogăţii şi înţelepciuni, părinte Epictet, căci strălucirea aurului trecător şi slava lumii în zadar acoperă goliciunea celui ce se pogoară în pământ.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădând de bunăvoie aurul cel trecător şi slava cea deşartă pentru Evanghelie, v-aţi făcut voi înşivă comoară de mult preţ şi slavă pentru toată lumea, că sfintele voastre moaşte s-au arătat mai strălucite decât orice aur şi mai înmiresmate decât mirul, izvorând tămăduiri tuturor celor ce le sărută cu credinţă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Atunci când iudeii îl loveau cu pietre pe Ştefan, întâiul între mucenici, faţa aceluia a strălucit ca soarele, căci a văzut pe Hristos, Lumina lumii, îmbărbătându-l să rabde până în sfârşit. Aşa şi trupurile voastre, mucenicilor, când au fost puse în mormânt au strălucit cu lumină orbitoare, umplând văzduhul de bună mireasmă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Ceea ce eşti Maica Luminii şi petreci în lumină, pe tine te rugăm, luminează mintea şi simţurile noastre, ca să nu mai păşim în întuneric, ci să urmăm în calea poruncilor Fiului tău şi Dumnezeului nostru, ceea ce eşti una binecuvântată.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea 6

Irmos:

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând un oarecare târgoveţ pătimirile voastre, o, mucenicilor, a recunoscut pe tânărul Astion că este fiu al mai marelui cetăţii din care se trăgea şi, mergând, în grabă a vestit părinţilor despre locul aflării fiului lor. Iar acestea toate s-au făcut din purtarea de grijă a Celui Preaînalt care voieşte ca tot sufletul să se întoarcă şi la cunoştinţa adevărului să vie.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cine va povesti chinurile voastre, mult pătimitorilor, că trupurile voastre ca nişte lemne fiind strujite, mintea voastră pururea se înălţa către cele înalte, iar cu inima şi cu gura mărturisind pe Cel ce vă întărea, aţi ruşinat îndrăznirile cele neputincioase ale chinuitorilor.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o minune v-aţi făcut tuturor, căci mai degrabă oboseau chinuitorii voştri, ne mai ştiind ce fel de chinuri să mai născocească, decât să slăbească bărbăţia voastră. Pentru aceia şi tiranul cel turbat, temându-se ca nu cumva tăria voastră să înmulţească numărul creştinilor, a poruncit să vi se taie capetele afară de cetate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Când aţi voit a merge la nunta Mielului, prea fericiţilor, în haină prea luminată v-aţi împodobit, ţesută nu din mătăsuri, ci din sângiurile voastre cele muceniceşti care strălucesc mai tare decât soarele.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare, Fecioară, că în pântecele tău s-a copt Pâinea cea adevărată care s-a pogorât din cer, Hristos Dumnezeul nostru, dintru care tot cel ce mănâncă cu vrednicie se mântuieşte.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care săvârşiţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii Domnului, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Condacul: Din cer aţi luat dumnezeiescul dar şi tuturor v-aţi făcut izvor de tămăduiri şi sfeşnice prea luminate în calea mântuirii. În dar aţi luat, în dar daţi-ne nouă,

sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi, tămăduind rănile cele trupeşti şi sufleteşti ale celor ce săvârşesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Icosul: Iubind pe Dumnezeu din tot cugetul şi din toată inima voastră, aţi socotit deşertăciune şi vis cele vremelnice, prea fericiţilor, căci nu numai roada sufletelor voastre aţi înfăţişat-o Ziditorului, ci până şi trupurile vi le-aţi adus ca pe o jertfă curată şi bine plăcută; şi ca unii ce prăznuiţi acum în lumina cea neapropiată, rugămu-vă, mijlociţi pentru cei ce săvârşesc cu dragoste sfântă pomenirea voastră.

Cântarea 7

Irmos: Tinerii cei bine credincioşi în cuptor au călcat văpaia şi focul în rouă l-au prefăcut prin credinţa în Dumnezeu, iar voi uneltirile tiranilor întru nimic le-aţi prefăcut, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu postul şi cu înfrânarea şi cu privegherile cele îndelungate aţi făcut trupurile voastre ca pe nişte unelte de cântare, căci loviturile cele de multe feluri ca pe nişte degete care aleargă pe strune le-aţi socotit, izvodind cântare bine plăcută lui Dumnezeu: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând Vigilantius, dregătorul cel însuflat de Dumnezeu mărturisirea voastră, s-a aprins de focul credinţei în Hristos şi împreună cu voi a cântat: Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, Fiul, carele este în sânurile Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut. Iar voi, ca nişte slugi vrednice şi credincioase, aţi intrat în bucuria Stăpânului ceresc, pe care rugaţi-l pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cine va povesti măririle tale şi cine te va lăuda după vrednicie, Preacurată? Că însuşi Îngerul n-a găsit nimic a zice, decât numai: Bucură-te! Pentru aceasta şi noi, ca nişte necunoscători, dar mânaţi de dragostea cea către tine, grăim ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu tine şi prin tine cu noi!

Catavasie: N-au slujit fāpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Cântarea 8

Irmos:

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu adevărat nimic nu a putut să vă despartă pe voi de dragostea lui Hristos, că nici focul urii celei turbate a chinuitorilor, nici înălţimea mândriei celei drăceşti a lui Latronianus, nici adâncul durerilor celor asemenea cu iadul, nici sabia, nici îngerii cei răi nu au putut slăbi râvna voastră cea curată, mult pătimitorilor, a celor ce cântaţi: Binecuvântat eşti Hristoase, Dumnezeule şi prea lăudat întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndată după pătimirea voastră, te-ai arătat în vis dregătorului Vigilantius şi ca un viu i-ai vorbit lui, prea fericite Astion, poruncindu-i să aibă grijă de părinţii tăi care aveau să vină în cetate căutându-te, iar acela, ca o slugă credincioasă, a împlinit cele rânduite de Mântuitorul tuturor, cântând: lăudat eşti Hristoase Dumnezeule întru toţi vecii!

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu vom tăcea, o părinte Astioane, a pomeni aici şi pe părinţii tăi cei după trup, pe fericiţii Alexandru şi Marcelina, cei ce odinioară ca nişte păgâni au deplâns pierderea ta, iar la urmă s-au luminat cu lumina credinţei. Căci acestora tu însuţi te-ai arătat după pătimirea ta, îmbrăţişându-i aievea şi vorbindu-le cu dulce glas despre tainele Împărăţiei care va să fie, ca şi aceştia dimpreună cu tine să cânte: popoare binecuvântaţi şi prea înălţaţi pe Hristos întru toţi vecii!

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pe Tine Te binecuvântăm şi Ţie mulţumim, Părinte al luminilor şi Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, că toate le-ai făcut spre mântuirea noastră şi acum ne-ai dăruit nouă comoara cea nepreţuită, aurul ceresc, moaştele mucenicilor Tăi Epictet şi Astion, împreună cu care şi noi îţi cântăm: Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeule întru toţi vecii!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Nu vom tăcea a spune puterile tale, Născătoare de Dumnezeu, că nu îţi întorci faţa ta de la noi, chiar dacă şi greşim, ci ca o Maică îndelung răbdătoare şi mult iubitoare, pururea izbăveşti pe cei ce cântă: tineri, binecuvântaţi, preoţi, lăudaţi, popoare, prea înălţaţi-L pe Hristos întru toţi vecii!

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Catavasie: Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea 9

Irmos:

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte slugi bune şi credincioase iubirea Stăpânului ceresc aţi câştigat şi aţi intrat în bunăvoinţa prea curatei Sale Maici, căci cinstitori ai fecioriei ei celei de-a pururea veşnice aţi fost şi cu viaţa cea curată pe cea singură curată o aţi urmat. Pentru aceasta şi ea şi-a arătat bunăvoinţa sa către voi, descoperind nouă sfintele voastre moaşte la praznicul cel ales al Adormirii sale.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

În timpul vieţii voastre pământeşti ca două vlăstare roditoare aţi răsărit din tulpina Bisericii, prea lăudaţilor şi acum rodiţi vinul cel bine înmiresmat şi tămăduitor, potolind arşiţa cea pricinuită de patimi.

Stih: ***Sfinţilor mucenici, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Izvor de binefaceri s-au arătat sfintele voastre moaşte, mult pătimitorilor, dintru care se adapă turma cea cuvântătoare, şi sicriul vostru scăldătoare duhovnicească stă înaintea tuturor, întru care ne spălăm de toată necurăţia sufletească.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu mucenicii şi cu feciorelnicii intrat-aţi la nunta Mielului, Sfinţilor Epictet şi Astion şi stând la Jertfelnicul cel mai presus de ceruri, împreună cu toţi sfinţii şi înfricoşătorii îngeri, pururea strigaţi: vrednic este Mielul cel înjunghiat ca să ia puterea şi bogăţia şi înţelepciunea şi tăria şi cinstea şi slava şi binecuvântarea în vecii vecilor!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Înfricoşătoare şi nepătrunsă este naşterea ta, Preacurată, că pe Cel pe care muritorul nu poate să-L vadă în pântecele tău cel fecioresc L-ai purtat. Pentru aceasta ca pe o adevărată Născătoare de Dumnezeu şi izbăvitoare a noastră toţi te mărim.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Sinaxar

Întru această zi pomenirea Sfinţilor mucenici şi doctori fără de arginţi Epictet, preotul şi Astion, monahul, din Dobrogea, care au pătimit în vremea domniei rău credinciosului împărat Diocleţian.

Aceşti fericiţi şi cu totul minunaţi ostaşi ai lui Hristos au trăit în vremea domniei rău credinciosului împărat Diocleţian. Faptele şi pătimirile lor cele minunate şi mai ales mulţimea de minuni şi de tămăduiri pe care le-au făcut în timpul vieţii, dar şi după prostăvire, prin sfintele lor moaşte, i-au făcut pe unii de au scris cu amănuntul viaţa lor.

Mai târziu, un oarecare învăţat din Apus a tipărit viaţa mucenicilor într-o adunare de vieţi de sfinţi, foarte vestită, care în latină se zice Acta Sanctorum, adică Faptele Sfinţilor.

Amândoi sfinţii se trăgeau dintr-o oarecare cetate din răsărit, a cărui nume însuşi mucenicii au voit să-l ţină ascuns. Epictet era preot şi monah, propovăduind cuvântul Evangheliei şi lucrând numeroase minuni şi tămăduiri, căci încă din tinereţe s-a arătat în el alegerea pe care i-a făcut-o Dumnezeu.

În una din zile a venit la prea cuviosul Epictet un tânăr foarte frumos la chip şi bine îmbrăcat, voind să audă cuvintele lui, întocmai cum mai târziu tânărul Pantelimon a mers să asculte cuvintele preotului Ermolae.

Acest tânăr nu era altul decât Astion, fiul mai marelui cetăţii, care era bogat în bogăţia cea pământească, dar sărac pentru Împărăţia Cerului, căci nu cunoscuse încă pe Hristos. După ce i-a vorbit cu multă dulceaţă despre tainele cele înalte ale credinţei în Hristos, prea cuviosul Epictet l-a botezat pe tânărul Astion, care atât se aprinse de dragostea cea dumnezeiască, încât nu a mai voit a se întoarce acasă, ci a cerut părintelui său să fugă împreună într-o ţară îndepărtată, ca nu cumva tatăl său, care era păgân, aflând despre botezul unicului şi iubitului său fiu, să facă tulburare împotriva celor doi.

Aşa au ajuns Sfinţii Epictet şi Astion în Sciţia mică, în cetatea Halmyris, care este în România de astăzi, în Dobrogea.

Se spune despre Sfinţii Epictet şi Astion în Acta Sanctorum că faptele şi minunile pe care le-au lucrat în pământul strămoşilor noştri, în Sciţia mică, au fost încă şi mai minunate decât cele din patria lor. Că au ridicat din patul neputinţei pe slăbănogi şi paralizaţi, au întors ochii orbilor şi pe diavoli ca pe nişte neputincioşi îi goneau de la cei ce le cereau ajutorul.

Şi nu numai preotul Epictet lucra minuni, ci şi tânărul Astion pentru viaţa sa curată şi ascultarea desăvârşită pe care o făcea părintelui său s-a învrednicit de darul facerii de minuni.

Văzând minunile sfinţilor şi minunându-se de cuvintele învăţăturii lor, mii de halmirideni se botezau în Hristos.

Dar diavolul, care dintru început este urâtor de oameni şi zavistnic a toată faptă bună, s-a arătat într-o zi cuviosului Astion şi i-a zis că de acum se va răzbuna pe el, căci intrând în mai marele cetăţii, îl va ucide. Aşa s-a şi întâmplat, căci intrând diavolul în guvernatorul ţinutului, pe nume Latronianus, a chemat pe cei doi în faţa tribunalui. Dar fiind întrebaţi din ce ţară se trag şi din ce neam, sfinţii nimic nu au răspuns, decât numai că sunt creştini şi se trag din patria creştinilor. Mâniindu-se pe aceasta Latronianus, a poruncit ca mărturisitorii să fie supuşi la chinuri, dar şi în timpul chinurilor, ostaşii lui Hristos, ca şi oarecând tinerii în cuptorul haldeilor, strigau: „Suntem creştini, o tirane! Fie, dar, voia Domnului Dumnezeului nostru cu noi!”

Un oarecare dregător, Vigilantius, văzând câtă putere iese din această mărturisire a sfinţilor, încât vreme de mai bine de treizeci de zile răbdau sfărâmarea oaselor, fierberea în ulei şi alte cumplite chinuri, a început şi el să zică în inima sa: „Suntem creştini, o tirane! Fie, dar, voia Domnului Dumnezeului nostru cu noi!” Această mărturisire ca o văpaie cerească a aprins în inima lui Vigilantius focul credinţei în Hristos.

Acest vrednic de pomenire, ca un al doilea Iosif din Arimatheia, a îngropat cu grijă cinstitele moaşte ale mucenicilor, care atunci când au fost puse în mormânt au strălucit ca soarele şi au umplut văzduhul de bună mireasmă, încât mulţi din cei ce erau de faţă au crezut în Hristos.

La câteva zile după aceea, Sfântul Astion s-a arătat în vis lui Vigilantius şi i-a vestit că părinţii săi vor veni în cetate ca să-l caute şi că el va trebui să-i întâmpine şi să aibă grijă de ei. Căci un oarecare târgoveţ trecând prin Halmyris în timpul pătimirii mucenicilor, a recunoscut pe Astion al cui fiu este şi s-a dus în grabă de a vestit părinţilor săi.

Ajungând părinţii sfântului în cetate, Vigilantius i-a luat la el acasă şi vorbindu-le timp de o săptămână despre fiul lor şi despre credinţa creştină, în cele din urmă i-a dus la mormântul sfinţilor. Aici Sfântul Astion s-a arătat ca şi aievea, îmbrăţişându-şi mama bătrână şi vorbindu-i despre slava cea cerească.

Fericiţii părinţi ai Sfântului Epictet, Alexandru şi Marcelina au primit botezul lui Hristos şi împreună cu Vigilantius şi cu preotul Bonosus, care i-a botezat, s-au întors în cetatea lor.

Îndată după pătimirea sfinţilor, tiranul Latronianus a fost cuprins de un duh necurat şi ieşind între supuşii săi a început să strige ca un turbat şi să lovească cu sabia. Văzând că nu este în toate minţile, soldaţii l-au legat şi l-au pus într-o temniţă, unde chinuit de diavol vreme de trei zile, în cele din urmă şi-a dat duhul.

Multe minuni s-au săvârşit la moaştele mucenicilor, însă cu vremea locul aflării lor s-a pierdut.

Mare minune a fost când, după 17 veacuri de la pătimirea lor, în anul 2001, în ajunul praznicului Adormirii Maicii Domnului, această comoară cerească a fost descoperită în timpul săpăturilor în ruinele unei vechi bazilici din fosta cetate Halmyris. Toate cercetările nu au lăsat nici o urmă de îndoială că moaştele găsite, care

au rămas întregi, sunt ale Sfinţilor mucenici Epictet şi Astion, pomeniţi în Sinaxarul ortodox pe 8 iulie.

În vremea de faţă moaştele sfinţilor se află puse spre închinare în catedrala arhiepiscopală Petru şi Pavel din Constanţa.

Sfinţii Epictet şi Astion, după ce au răbdat numeroase chinuri, s-au săvârşit prin sabie. La vremea pătimirii, prea cuviosul Epictet avea cam la 60 de ani, iar ucenicul său Astion, monahul, în jur de 35.

Bătrânul preot a cerut călăilor ca mai întâi să fie tăiat capul lui Astion, ştiind că multe sunt vicleniile diavolului şi ca nu cumva, văzând moartea dascălului său, ucenicul să fie cuprins de ispită, ca şi oarecând apostolii în faţa pătimirii învăţătorului Hristos. După aceea, punându-şi capul pe pieptul ucenicului său iubit, bătrânul Epictet a cerut să fie tăiat şi el. Şi aşa au luat amândoi cununa din mâna lui Hristos, la anul 290, mutându-se la Cel pe care l-au mărturisit, a căruia este slava în veci. Amin.